

“ ____ ” ____ 20__ р.

До Дніпровського районного суду міста Києва

02105, м. Київ, вул. Сергієнка, 3

Позивач:

Адреса: _____
ПН _____
електронна пошта: _____
офіційна електронна адреса відсутня
тел. _____

Представник позивача:

Адреса: _____
ПН _____
електронна пошта: _____
офіційна електронна адреса відсутня
тел. _____

Відповідач:

**Публічне акціонерне товариство
«Комерційний Банк «ПриватБанк»**
01001, м. Київ, вулиця Грушевського,
будинок 1Д
ЄДРПОУ:14360570
електронна пошта: - невідома
офіційна електронна адреса:
<https://privatbank.ua/>
тел.: +380567353282

Позовна заява немайнового характеру

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню

Обставини справи.

09 жовтня 2008 року між Публічним акціонерним товариством Комерційний Банк «ПриватБанк» (далі – Відповідач) та _____ (далі – Позивач) був укладений кредитний договір № _____ строком на 12 місяців, тобто по 09 жовтня 2009 року включно.

В провадженні Дніпровського районного суду м. Києва знаходилася цивільна справа № 755/24590/14-ц за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» до _____ про стягнення заборгованості.

26 жовтня 2015 року Дніпровським районним судом м. Києва було винесено Рішення у цивільній справі № 755/24590/14-ц (суддя Катющенко В.П.) за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПриватБанк» до _____ про стягнення заборгованості, яким у задоволенні позову відмовлено.

16 листопада 2017 року приватним нотаріусом Чернігівського нотаріального округу Завалієвим Артемом Анатолійовичем видано виконавчий напис № _____, за яким визначено стягнути з боржника _____ (м. Київ, вул. _____, буд. __, кв. __) борг у сумі 23592, 27 грн. на користь стягувача ПАТ КБ «Приватбанк» (м. Дніпро, вул. Набережна перемоги, 50). З цього

приводу за заявою стягувача (Відповідача) 18 січня 2018 року державним виконавцем Дніпровського районного відділу ДВС міста Києва _____ було відкрито виконавче провадження № _____.

Правове обґрунтування позову.

З урахуванням приписів статей 15, 16, 18 ЦК України, статей 50, 87, 88 Закону України «Про нотаріат» захист цивільних прав шляхом вчинення нотаріусом виконавчого напису полягає в тому, що нотаріус підтверджує наявне у стягувача право на стягнення грошових сум або витребування від боржника майна. Це право існує, поки суд не встановить зворотного. Тобто боржник, який так само має право на захист свого цивільного права, в судовому порядку може оспорювати вчинений нотаріусом виконавчий напис: як з підстав порушення нотаріусом процедури вчинення виконавчого напису, так і з підстав неправомірності вимог стягувача (повністю чи в частині розміру заборгованості або спливу строків давності за вимогами в повному обсязі чи їх частині), з якими той звернувся до нотаріуса для вчинення виконавчого напису.

Позивач вважає, що нотаріус не дотримався вимог актів законодавства України, які регулюють порядок вчинення виконавчих написів нотаріусом на документах, які свідчать про безспірність заборгованості, внаслідок чого порушив право позивача на добровільне виконання вимог третьої особи в строки та в порядку передбаченому кредитним договором та Законом, що полягає в наступному.

У відповідності до ст. 7 Закону України «Про нотаріат» нотаріуси або посадові особи, які вчиняють нотаріальні дії, у своїй діяльності керуються законами України, постановами Верховної Ради України, указами і розпорядженнями Президента України, постановами і розпорядженнями Кабінету Міністрів України, а на території Республіки Крим, крім того, — законодавством Республіки Крим, наказами Міністра юстиції України, нормативними актами обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

Підстави та порядок вчинення нотаріусом виконавчого напису регулюється ст.ст. 87 - 89 Закону України «Про нотаріат», постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів» від 29.06.1999 р. № 1172 (далі – Перелік документів), а також Порядком вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженим Наказом Міністерства юстиції України від 22.02.2012 р. за № 296/5 (далі – Порядок).

Відповідно до ст. 88 Закону України «Про нотаріат» № 3425-ХІІ від 02.09.1993 р. нотаріус вчиняє виконавчі написи, якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем та за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років, а у відносинах між підприємствами, установами та організаціями не більше одного року.

Відповідно до п.1 Переліку документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів для одержання виконавчих написів подаються : а) оригінал нотаріально посвідченої угоди, що передбачає сплату грошових сум, передачу або повернення майна, а також право звернення стягнення на заставлене майно; б) документи, що підтверджують безспірність заборгованості боржника та встановлюють прострочення виконання зобов'язання.

Крім того, відповідно до п.2 Переліку документів, в якому йдеться про кредитні договори, за якими боржниками допущено прострочення платежів за зобов'язаннями, для одержання виконавчого напису додаються: а) оригінал кредитного договору; б) засвідчена стягувачем виписка з рахунку боржника із зазначенням суми заборгованості та строків її погашення з відміткою стягувача про непогашення заборгованості.

21.02.2018 року представник Позивача ознайомився з матеріалами виконавчого провадження, в якому знаходиться оригінал виконавчого напису нотаріуса № _____, виданого приватним нотаріусом Чернігівського нотаріального округу Завалієвим Артемом Анатолійовичем. Виконавчий напис було здійснено на підставі розрахунку заборгованості, здійсненого Відповідачем за договором № _____ від 09-10-2008, укладеного між Приватбанком та клієнтом - _____ станом на 31.08.2017, але аж ніяк не на підставі виписки з рахунку боржника, як це передбачено п. 2 Переліку документів.

Тобто, фактично приватним нотаріусом Чернігівського нотаріального округу Завалієвим Артемом Анатолійовичем було вчинено незаконний виконавчий напис в порушення Закону України «Про нотаріат», постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів

нотаріусів» від 29.06.1999 р. № 1172, а також Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженим Наказом Міністерства юстиції України від 22.02.2012 р. за № 296/5.

Відповідно до п. 3.1. Глави 16 Порядку Нотаріус вчиняє виконавчі написи якщо подані документи підтверджують безспірність заборгованості або іншої відповідальності боржника перед стягувачем та за умови, що з дня виникнення права вимоги минуло не більше трьох років, а у відносинах між підприємствами, установами та організаціями - не більше одного року.

Враховуючи вищевикладене, можна дійти висновку, що безспірною заборгованістю є заборгованість боржника, з якою останній погоджується, що, відповідно, виключає можливість спору зі сторони боржника щодо її розміру, строку, за який вона нарахована, тощо, а відтак і документи, які підтверджують її безспірність, і на підставі яких нотаріусами здійснюються виконавчі написи, мають бути однозначними, беззаперечними та такими, що містять вираз волі стосовно наявності певної заборгованості не тільки кредитора, а й самого боржника, або ж повністю підтверджують наявність у боржника перед кредитором заборгованості саме в такому розмірі.

Виконавчий напис № _____ від 16.11.2017 року, вчинений приватним нотаріусом Чернігівського міського нотаріального округу Завалієвим Артемом Анатолійовичем, був підставою для відкриття виконавчого провадження з приводу звернення стягнення на борг у сумі 23592,27 грн., на кошти одержані Позивачем в кредит у Відповідача.